



CSILLAGOS

2021/7–8

templomi hírlevél



Igemagyarázat

Nyíljanak az ajtók!

„Az imádkozásban és a hálaadásban legyenek kitartóak és éberek! Imádkozzatok együttal értünk is, hogy Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk Krisztus titkát – amely miatt most fogoly is vagyok –, hogy azt úgy hirdethessem, amint szólnom kell róla. Bölcsen viselkedjétek a kívülről iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel. Beszédeitek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.

Keresztyén Gyülekezet, Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!” (Kol 4,2–6)

Valahányszor a piactól jövök be a térre, vagy ha csupán kimegyek otthon a térre nyíló balkonunkra, mindig templomunk környékére pillantok. Ha esik az eső, figyelem, hogy rendesen nyeli-e a csatorna az esővizet, vagy túlcsordulva a falon csorog végig. Ha fúj a szél, figyelem, hogy rendben vannak-e a csepepek, nem bontotta-e meg a viharos lökés. Egyébként is figyelem, hogy mennyire pattog a vakolat, nem esnek-e nagyobb darabok az utcára. Figyelem, hogy nem túl nagy-e a fű a templomkertben, nem dobtak-e be szemet. Esténként már csak azért is idepillantok, hogy nem felejtettük-e égvé a lámpát.

Szeretem a templomunkat, magaménak is tartom. Ha tudom is, hogy minden rendben van, akkor is szinte vonzza tekintetemet. Újra és újra rácsodálkozom, milyen egyszerű, ugyanakkor, tekintélyes, fenséges. Szép. Jó már csak ránézni is, jó érzés, hogy bármikor bejöhetek, és bevallom, ha egyedül vagyok itt benn szinte akaratlanul is feltör belőlem a hála, akár énekszóban, akár imában.

Gyakran látok turistákat, kíváncsiskodókat is. Itt állnak a templom környékén, vagy a Ferenczy-kriptánál. Látszik rajtuk, hogy bemennének. Mintha valami titkot rejtene



a nagy épület. Aztán mégis továbbmennek. Nem kopogtatnak, nem zörgetnek, és ajtó nem is tárul fel előttük. Néha, amikor érdeklődő csoportot látok, én magam teszem számukra lehetővé, hogy belépjenek a templomba, és vannak néhányan, akik kimondottan azért jönnek fel a hivatalba, hogy elérjék azt, hogy bebocsátassanak.

Amikor te jössz – kedves testvérem – az istentiszteletre, akkor már mindig nyitva van a templomajtó, s te minden gond nélkül, akadályok nélkül juthatsz el a padokig.

De hadd kérdezzem meg tőled: vajon tényleg nyitva van-e minden ajtó, amikor te a templomba jössz?

Mert az még nem minden, hogy vasárnaponként vagy hétköznaponként az istentiszteletek időpontjában beléphetsz ebbe vagy egy másik templomba! Az még nem minden, hogy ilyenkor mindig nyitott ajtón léphetsz be! Ha csak a templom ajtaját látod nyitva, ha csak le tudsz ülni a padba a helyedre – az még nem minden! Ha nem hagyod, ha nem engeded, hogy itt, Isten Szentlelke által, még legalább két ajtó kinyíljon a számodra, akkor igazából a nyitott templomajtó számodra csak, egy meg nem ragadott lehetőség marad!



Az egyik ajtó az igehirdető ajka! Azzal a természetességgel jövünk a templomba, hogy annak ajtaja nyitva lesz, de arra sokszor már nem gondolunk, hogy ennek az ajtónak is fel kell tárulnia. Gyakran az ige-

hirdetés alatt azon morfondírozunk, hogy már megint valami unalmas igehirdetést hallunk, s nem is köt le igazán, nem nagy „durranás”. Unalmas és közhelyeket tartalmaz, általánosságokat hallhatunk már megint. A homiletika – az igehirdetés tudománya – sokat foglalkozik azzal, hogy milyen a jó igehirdetés. De elméletben hiába tanulja meg az ember. Egy újságcikkben elmélkedett valaki a hosszú és lapos igehirdetésekről. S miközben ezt az írást olvastam, a magam gyötrelmeire gondoltam. Hányszor vívódom azon, hogy mit mondjak, és hogyan mondjam? Mi teszi érdekessé az igehirdetést? Milyen szavakkal lehet az Isten igéjét tolmácsolni. Néha rossz érzések gyötörnek, amikor egy-egy elmondott igehirdetés után lemegyek ezen a néhány lépcsőn! Keserű érzés, ha kötelességszerűen kell elvégezni a szolgálatot. Amikor mondani kell valamit, pedig egyáltalán nem biztos, hogy éppen azt, ami hangzik.

Szeretett Testvérek! Mindig meghatódom, amikor az egyik gömöri gyülekezetben helyettesíték, és az ottani presbitérium tagjai közül egy az istentisztelet előtt imádkozik. Az ige szólójáért, az igehirdetésért. Itt Rimaszombatban, mi lelkészek, ha az igehirdetés szolgálata előtt együtt vagyunk, szintén fohászkodunk ugyanezért. Ma arra szeretnélek biztatni mindnyájatokat, hogy tegyétek Ti is ezt. Zörgessetek, kopogtassatok Ti is ezen az ajtón – imádságban odafordulva az Istenhez, hogy – amint Pál is írja – az Úr nyisson ajtót az igének! Hogy az igehirdető ne a maga bölcselkedéseit mondja, ne is azt, amit hallani szeretnének az emberek, hanem azt, amit mondania kell, az evangéliumot! Kérlek Titeket, forduljatok oda bátran Istenhez, és kérjétek Ti is Őt, hogy mindaz, amit itt átélünk az igehallgatásban vagy egy-egy úrvacsora ünneplésében, abban Isten megérintő, új életet teremtő evangéliuma szólaljon meg. Hogy ne a rutin, ne a megszokottság uralja

az istentiszteleteinket, hanem élet fakadjon a szavakból.

És imádkozzunk azért is, hogy az igehirdető ajka minden élethelyzetben az ige hirdetésére nyíljon ki. Itt a szószéken viszonylag ritkán hirdetjük az igét. De mennyi helyzet van – a temetéstől kezdve a gyermekek tanításáig, a lelkipásztori beszélgetésektől a nem egyházi fórumokon való megjelenésig, ahol az evangélium szavának kellene hangoznia. Imádkozzunk azért, hogy Isten nyisson ajtót az ige előtt! Legyen az igehirdető lelkipásztor vagy akár bármelyikőtök!

A másik ajtó az igehallgató szívében van! Mert hiába hangzik az evangélium, az Isten élő igéje, ha a fülünk és a szívünk zárva van előtte. Akkor még az „aranyszájú szentjánosok” igehirdetése is csak falra hányt borsóként hull a földre. Igen tud fájni az igehirdetőnek az, ha azt látja, hogy a rábizott közösségeken nem változik semmi, ha azt tapasztalja, hogy a hallgatói indulatai és gondolkodása vagy az emberi kapcsolatok nem változnak semmit. Miért? Talán nem imádkozunk azért eleget, hogy ezt a másik ajtót, a szíveken lévő ajtót is nyissa meg az Isten?

Szeretett Testvéreim! Kérlek Titeket, hogy ezekben az amúgy is bizonytalan időkben az ajtónyitásokért imádkozzatok sokszor, kitaratóan és buzgón! Zörgessetek, és megnyitattik nektek, zörgessetek buzgón Isten ajtaján, hogy az igét hirdető ajka és a szívek táruljanak, hogy az üdvösség ismeretében, az Isten szeretetében az ismeretében formálódjanak az életek, a gondolkodások és az emberi közösségek.

Luther Mártonról olvastam egy történetet. Egy alkalommal az asztalnál ült, és a széke mellé odasomfordált a kutyája is. A kutya arra várt, hogy a gazdája egy csontocskát dobjon neki. S amikor Luther látta a kutya tágra nyílt, csillogó szemét, akkor így szólt: „Ha én így tudnék imádkozni. Ahogy a kutya erre a húsrá

néz! A gondolatai csak a húson járnak, másra ő nem gondol, mást ő nem remél.”

Kedves Testvérem! Az apostoli kérés, hogy az imádkozásban legyetek kitartók, egy olyan közösségnek szólt, amely már ismerte Jézust, a feltámadott Urat, aki reményük és erősségük volt. Reá figyeljünk mi is!



Nemcsak azért mutatok rá, mert Jézus is erővel tanított az imádságra, hanem azért is, mert Reá tekintve valóban erősödhet az imádságunk! Jézus Krisztus sokkal „kíváncsabb” ajándékot készített számunkra, mint ama bizonyos kutya szemében a hús, amit a gazdája a kezében tart. Nemde legalább olyan kíváncsok az a békesség, a bocsánat, az új és az örök élet, amit a kereszthalála és a feltámadása által nekünk szerzett, hogy valóban epekedő szemmel, imádkozó lélekkel csüngerhetünk rajta?

Visszatérve templomunk környékére, vannak turisták, akik egynéhány kilincsrángatás, majd vállvonás után továbbmennek. De vannak olyanok is, akik addig nem nyugszanak, míg valaki ki nem nyitja nekik az ajtót.

Zörgessetek, és adatik nektek!

Az imádkozásban legyetek kitartók, és ne szűnjetek meg hálát adni, imádkozzatok azért is, hogy az ige elől tűnjön el minden akadály, és táruljon fel minden ajtó.

És a megnyitattás öröme – formálja mindnyájunk szívét és közösségünket. Ámen

Kovácsné Tímár Ildikó, lelkipásztor



Irodalom

Arany Nikolett:

Viharban

Nem mindenkinek
mér egyformán az élet.
Valaki több, valaki kevesebb
bánatot él meg.

Van, aki erős
és van, aki még erősebb,
de senki sem kap nagyobb terhet,
mint amit elviselhet.

Ne nézd, hogy a másik
hol tart éppen az életében!
Amennyi súly a válladat nyomja,
pont annyi áldás kíséri lépted.

Lehet, hogy eltévedtél,
s úgy érzed, már nem lehet rosszabb.
Emlékezz múltad küzdelmeire!
Mindet ugyanúgy megharcoltad.

Mikor úgy érezted,
nem hoz már semmi jót az élet,
egy segítő kéz a magasból
éppen akkor nyúlt le érted.

Kegyelmet kaptál,
s ez a kegyelem megengedi néha,
hogy szíved viharban formálódjon,
s épüljön újra meg újra.

Arany Nikolett:

Kiáltás

Kéne valami lelki
ebbe a lelketlen világba!
Valami, ami eljuttat
egy földi mennyországba.

Keresni kéne
szavaink mögött a gondolatokat!
Mi az, ami hajtja bennünk
a feltörő indulatokat?

Akarni kéne
felfedezni lelkünk hangjait!
Megpróbálni megérteni
létünk titkos vágyait.

Mondani kéne
szeretettel átszőtt őszinte szavakat!
Segítsenek túlélni
a fájdalmas pillanatokat.

Rombolni kéne,
eltüntetni minden látszatot!
Felhozni a mélyről
az elrejtett igazságot.

Építeni kéne
villák helyett új hidakat!
Olyanokat, melyek összekötik
a szívekben a partokat.

Kéne valami lelki
ebbe a lelketlen világba!
Valami, ami eljuttat
egy földi mennyországba.





Örömeink

Újratervezés

A járványhelyzet miatt többszörösen is újratervezve kezdtük el idei napközis táborunkat.

Ott kezdődik a történet, hogy a KOEN Alapítvány erdélyi munkatársai által kidolgozott központi téma tavalyra, azaz 2020-ra lett tervezve, és már eleve az Újratervezés címet kapta.



Rimaszombatban 91 bejelentkezett gyermek várta 2021. július 6-án a tábornyt. Visszatekintve az elmúlt esztendőkre, az idei gyermeklétszám magasán túlszárnyalta azokat – mégpedig úgy, hogy igazából nem is propagáltuk táborunkat.

Egyfelől hálásak voltunk Urunknak, hogy imáink meghallgattak, és Gondviselőnk gondoskodott arról, hogy az ÜGY, a keresztység ügye jó termőföldre hullott városunkban. Most pedig nyílnak a szívek, szomjaznak a lelkek. Láttam ezt a kísértő is, és nem is hagyta ezt a dolgot ennyiben. Az aggodalom, a kétségbeselés formájában támadott: Hogy mertek 91 gyermeket táboroztatni? Hogyan fogtok rájuk felelősen vigyázni? Ez így nagy felelőtlenség! És a járvány? Nem féltek a fertőzéstől, az ellenőrzéstől, a meghurcolástól?

Szerető Urunk azonban nem hagyott mágunkra, nem nézte karba tett kézzel vergődésünket, hiszen imáink meghallgattak, és Ő naprakész üzenetekkel erősített, támogatott, vezetett. Átala megerősödve kezdtük el megtervezni – újratervezni a vakációs bibliahetet.

Először a témával ismerkedtünk.

Újratervezés. Gyakran van rá szükségünk életünk során. Sokszor jó előre megtervezük mindennapjainkat, életünket. Vajon mindig jó utat választunk? Vajon mindig a jó úton haladunk? Ha letérünk vagy eltévedünk, vajon észre vesszük? Mert az újratervezés csak akkor történhet meg, ha tudatában vagyunk annak, hogy nem jó az az út, amelyen járunk.

Arra szeretnénk volna felhívni a gyermekek figyelmét a hét folyamán, hogy Isten mindig a jó a úton vezet. Bennünket is, ha engedelmeskedünk neki, ha követjük Őt. A döntés a mi kezünkben van, mi dönthetjük el, hogy milyen irányba akarunk haladni. No, de hogyan ismerjük fel a megfelelő utat? Kövessük Istent és az ő utasításait! A GPS egy olyan eszköz, amely által rákapcsolódhatunk a „Vezérlőre”, aki a mi esetünkben nem más, mint maga az Isten.



És (talán) többen megértettük, hogy mi, vezetőik eszközei, munkatársai lehetünk a mi Urunknak ebben a munkában, hiszen bennünket bízott meg azzal a feladattal, hogy ezen a héten az Istennel való járás útjára

taníthassuk, indíthassuk a ránk bízott gyermekeket.

A négy nap öt bibliai üzenetet adtunk át:

1. Kapcsolódj rá! – Jézus megkeresztelkedése – Őt hallgassuk!
2. Indulhatunk! – Jézus első tanítványai – Ők az elsők, akik megtalálják Őt, és követik.
3. Letértél az útról, veszély várható! – Az aranyborjú – A kapcsolatvesztés veszélyt jelent.
4. Újratervezés – Az emmausi tanítványok – Lépj a jó útra, hallgasd Őt, kövesd Őt.
5. Megérkeztél a célhoz! – A bölcsek érkezése a jászolhoz – Ha jó utat követsz, megérkezel.

A 91 gyermeket 6 csoportra osztottuk. Minden csoportnak minimum két felnőtt csoportvezetője volt, akiknek minimum két segédjük is. Az egyik csoportvezető a segéd-ekkel a nap folyamán folyamatosan „örkődött” a rájuk bízottak felett. A másik csoportvezető a csoportbeszélgetésekért, az igei üzenetek elmélyítéséért volt a felelős.



A gyermekek idén a templomban hallgathatták meg a bibliai történeteket, itt tanul-
ták az énekeket – hiszen a templomtér elég nagy volt ahhoz, hogy felelősségteljesen együtt lehessenek a táborozók és vezetőik.

Idén is gondot fordítottunk arra, hogy a gyerekek kézműveskedjenek, játszanak, sportoljanak.

A szabad (önkéntes) foglalkozásokra a reggeli órákban volt lehetőség.

Délután már szervezeten sportoltak, vetélkedtek, kézműveskedtek, vagy éppen a napi üzenethez tartozó kvízt oldották.





Mivel pontos időbeosztás szerint működünk, gördülékenyen lezajlottak a nap eseményei, és már csak azt vettük észre, hogy érkeznek a szülők csemetéikért.

A hét idén is hagyományosan a táborzáró istentisztelettel zárult, ahol a szülőkkel, hozzátartozókkal közösen áldottuk Urunkat.

Hálásak vagyunk Istenünknek, aki megőrzött és megáldott bennünket ezen az ideig vakációs bibliahéten is.

Hálásak vagyunk az önkéntes munkáért a lelkészársáknak, református iskolánk tanárainak és nevelőinek, valamint fiataljainknak, akik évről évre egyre szívesebben vesznek részt ebben a munkában.

Hálásak vagyunk mindenkinek, aki kitaróan imádkozott ezért az ügyért, és hálás köszönetet mondunk minden adományért, segítségéért.

Isten legyen továbbra is gyülekezetünk őriző pásztora!

Soli Deo gloria!

Kovácsné Tímár Ildikó, lelkipásztor







Örömeink

Hírek Vlothóból

Örömmel adunk hírt arról, hogy júniusban végre újra istentiszteleten találkozhatunk gyülekezeti tagjainkkal templomunkban. Ugyancsak örömteli volt a találkozás a három confirmálni készülő csoportunk tagjaival.

KONFIRMÁCIÓ

2021. június 13-án a templomban volt az az ünnepi istentisztelet, melynek keretén belül az elmaradt confirmáció is megtörtént, amikor is 4 fiatal: Eric, Kaja, Joelina és Tokessa tett hitéről vallást. A confirmandusok oktatása a Corona miatt 2018-tól 2021-ig tartott. 2019-ben e négy fiatal a ti confirmandus csoportotokkal Prágában még találkozhatott. (Vlothóban szokás, hogy a confirmandus fiatalok bemutatkoznak a gyülekezetnek istentisztelet keretén belül). Az idén confirmálni készülő a rasszizmus témájával foglalkozó bemutatkozó istentiszteleten kívántak bemutatkozni, de ezt, március végén – a járvány közepén – csak az

interneten keresztül tették közzé.

A videó megtekinthető a következő cím beírásával

<https://youtu.be/NjfqHKgcV5U?t=7>
vagy az alábbi QR-CODE beolvasásával.



Örültünk annak is, hogy a confirmáción a gyermekek családtagjai közül bárki részt vehetett, aki akart. Három nappal a confirmáció előtt mind a négy fiattól az iránt érdeklődtem, miért éppen azt a személyes bibliai verset választották ki a Bibliából confirmációjukra. Az sok örömet szerzett nekem, hogy erről a négy versről prédikálhattam. Tudom, hogy a négy fiatalnak meg az ő családjuknak nem volt könnyű, hogy a confirmációs oktatás ideje a Corona miatt ilyen nagyon elhúzódt, de számomra ajándék volt, hogy ilyen hosszú időt tölthettem el ezzel a négy fiattal.

A legfiatalabb confirmálni készülő csoporttal július utolsó hetvégén, szép nyári



Eric



Kaja



Joelina



Tokessa



„Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára.” Zsolt 23,5a



Bemutatózó istentisztelet előkészítése

nagsugárban biciklivel indultunk el a Weser folyó mentén, hogy a huszonharmadik zsol-tár kijelentéseivel ismerkedjünk meg.

A legközelebb konfirmálni készülő konfirmándus csoport bemutatkozó istentiszteletére augusztus 22-én kerül sor. Témája: „Az öreg embereknek szükségük van fiatal emberekre, a fiatal embereknek öreg emberekre van szükségük.”

Már a nyári szünet előtt a gyülekezeti házunkban elkezdtek az előkészületeket. Kiderült, hogy valóságos zenei tehetségek vannak a csoport tagjai között: vannak aki ügyesen tudnak zongorázni, énekelni, vagy éppen gitáron játszani. Úgy terveztük, hogy ünnepi konfirmációjuk szeptember 5-én lesz.

Sajnos azonban ismét annyira emelkedik a Corona miatti fertőzöttek száma, hogy még mindig bizonytalan, hogy a templomban vagy a gyülekezeti ház kertjében tudjuk majd megtartani ezt az alkalmat.

MENEDÉKJOG

Augusztus 12-én három szír kurdot vetünk egyházi menedékbea – egy apát, s annak 20 és 23 éves fiait. Szíriából menekültek, mert nem voltak hajlandók fegyverrel harcolni sem a kurd, sem a szír hadseregben.

Németország Romániába deportálta volna őket, ahol belépéskor kénytelenek voltak leadni ujjlenyomatukat.

RIMASZOMBAT

Szomorú vagyok, hogy most már két éve sem Rimaszombatban, sem Vlothóban, sem Prágában nem tudtunk találkozni.

Isten áldjon titeket, és adja meg, hogy kapcsolatban maradjunk egészen addig a napig, amíg újra személyesen nem találkozhatunk.

Winfried Reuter, vlothoi lelkipásztor



Oktatás

Öt év és besoroltatott...

Örömmel tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a Szlovák Köztársaság Oktatási, Tudományos, Kutatási és Sport Minisztériuma 2021. szeptember 1-jei hatállyal az iskolák és oktatási intézmények hálózatába besorolta a rimaszombati székhelyű Református Oktatási Központot, melynek három tagintézménye lesz: Református Óvoda, Református Alapiskola és a Tompa Mihály Református Gimnázium. Ezen kívül az intézmény része lesz a Kollégium, az Iskolai Klub és az óvoda kiadókonyhája.

Ezüton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik imádságukkal, munkájukkal, közreműködésükkel segítették ez a folyamatot. Soli Deo gloria!

Tanévnyitó istentisztelet

A Református Oktatási Központ
2021. szeptember 1-jén
15.00 órai kezdettel a rimaszombati református templomban tartja
ünnepi tanévnyitóját.

Az istentiszteletre szeretettel
várjuk tagintézményeink növendékeit, pedagógusait, a szülőket,
a gyülekezeti tagokat és minden
érelklődőt.

A Tompa Mihály
Református Gimnázium diákjai
14.45-kor találkoznak a templom
előtt az osztályfőnökeikkel!



Hirdetések

Alkalmaink

GYERMEKISTENTISZTELET – 2021. szeptember 5-étől vasárnaponként, a vasárnap délelőtti istentisztelettel párhuzamosan, gyermekistnetiszteletet tartunk 5–12 éves korú gyermekek számára. A gyermekistentisztelet jó lehetőség arra, hogy – míg a felnőttek a templomban vesznek részt az istentiszteleten, addig – a gyermekekhez, a gyermek szintjén, gyermeknyelven jusson el az Ige üzenete.

KAKAÓ ÉS KÁVÉ – ugyancsak 2021 szeptemberétől szeretnénk baba-mama kört indítani Kakaó és Kávé címen. Ide elsősorban azokat a kismamákat (természetesen babáikkal együtt) várjuk közös beszélgetésre, eszmecserére, ötletelésre, „kakaózásra és kávézásra”, akik anyasági szabadságon lévén igénylik a közösséget, a barátkozást, ismerkedést.



KÁTÉ – 2021. szeptember 6-án 15.00 órakor lehet bejelentkezni a káté-oktatásra. Szeretettel várjuk azokat a 7. évfolyamos és

8. évfolyamos tanulókat, akik részt kívánnak venni a kétéves konfirmációi előkészítésen, mely az ünnepélyes fogadalomtétellel zárul.

FELNÖTT KÁTÉ – lehetőség van felnőtt káté-oktatásra is. Ez minimum háromhónapos felkészülési időt jelent a konfirmációra. Akik felnőttként kívánnak hitükről vallást tenni, jelentkezzenek bátran a lelkesi hivatalban, a rirek@rirek.sk e-mail címen vagy a 0905479155 telefonszámon.

ISTENTISZTELETEK – az elkövetkező hónapok folyamán előreláthatóan minden szerdán, pénteken és vasárnap 10.00 órai kezdettel tartunk istentiszteleti alkalmat a templomban.

Örüljete az Úrban mindenkor!
Ismét mondom: örüljete!

A ti szelídségeitek legyen ismert
minden ember előtt! Az Úr közel!

(Fil 4,4–5)

A lelkesi hivatal hétköznaponként 9.00 – 11.00 óra között van nyitva. A lelkipásztorok telefonon, e-mailben vagy személyesen a megszokott helyen továbbra is megkereshetőek.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607.

A Csillagos nyári dupla számát Szarvas László fotói tették színesebbé.



CSILLAGOS templomi hírlevél

Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat

www.rirek.sk • facebook.com/rireksk • rirek@rirek.sk

+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176